

Nieuwsbrief PS Updates - Nummer 05, 2020

Nummer 5, 2020

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2020:684](#) 28-01-2020

werknemer/Schildersbedrijf De Graaf B.V.

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2020:512](#) 21-01-2020

Vordering tot schadevergoeding wegens bedreiging. Bewijsaanbod gepasseerd als onvoldoende specifiek en ter zake doende. Bovendien kan er geen gevolg aan worden gegeven omdat de advocaat zich heeft onttrokken.

Rechtbank

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2020:560](#) 29-01-2020

Overheidsaansprakelijkheid. Eiser zat een gevangenisstraf uit in België wegens moord. Hij is overgebracht naar Nederland. De Staat heeft toen nagelaten instemming te vragen aan veroordeelde voor voortgezette tenuitvoerlegging, terwijl dat destijds ingevolge artikel 43 lid 2 WOTS wel vereist was. De Staat heeft hiermee onrechtmatig gehandeld jegens eiser en moet alsnog de omzettingsprocedure volgen. De (immateriële) schadevorderingen worden afgewezen, omdat pas nadat de omzettingsprocedure is gevolgd kan worden vastgesteld of en in hoeverre eiser schade heeft geleden.

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2020:450](#) 27-01-2020

Strafrecht. Veroordeling voor doodslag. De vader, moeder, broer en een vriend van het slachtoffer voegen zich als benadeelde partij. De vader, moeder en broer krijgen vergoeding voor affectieschade toegewezen. Er is voldoende komen vast te staan dat de broer in een nauwe affectieve relatie tot het slachtoffer stond. De broer krijgt daarnaast ook vergoeding voor shockschade toegewezen, omdat hij getuige was van de steekpartij en daardoor lijdt aan PTSS. De vordering van de vriend wordt niet-ontvankelijk verklaard.

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2020:227](#) 23-01-2020

Geschil over een rapport van de Universiteit Utrecht waarin verslag wordt gedaan van onderzoek naar hoe binnen de Christelijke Gemeente van Jehovah's Getuigen om wordt gegaan met meldingen van seksueel misbruik. Volgens de Jehova's Getuigen is het rapport wetenschappelijk en feitelijk onjuist en lasterlijk. De rechtbank oordeelt dat onvoldoende is komen vast te staan dat publicatie van het rapport onrechtmatig zou zijn. Het verzoek van de Jehovah's Getuigen de publicatie te verbieden wordt afgewezen.

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2020:224](#) 23-01-2020

Deelgeschil. Exploiteur trampolinepark aansprakelijk voor verzoeker overkomen ongeval in zogenoemde 'foampit'. Exploiteur/beheerder schiet tekort in nakoming contractuele zorgplicht, nu foampit niet voldoet aan eisen artikel 15 Warenwetbesluit attractie- en speeltoestellen.

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2020:223](#) 17-01-2020

Nadere bewijslevering noodzakelijk om door verzoeker bepleitte toedracht van verkeersongeval al dan niet te kunnen vaststellen. Zo'n instructie valt buiten het bestek van de deelgeschilprocedure. Volgt afwijzing verzoek en begroting van de kosten.

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2020:345](#) 15-01-2020

Vuurwerkongeval. Verlies van rechteroog door vuurpijl die, in plaats van omhoog, horizontaal is gaan vliegen. Afsteker is niet aansprakelijk, omdat sprake was van normaal gebruik en het slachtoffer niets heeft aangevoerd waaruit blijkt dat de voorgeschreven veilige afstand een norm is ter voorkoming van het gevaar van horizontaal vliegen van de vuurpijl. Importeur is aansprakelijk op grond van productaansprakelijkheid. Voorschot op immateriële schadevergoeding toegekend van € 15.000.

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2020:247](#) 15-01-2020

Persvrijheid; onrechtmatige publicaties in dagblad en op social media? Publicaties zijn onrechtmatig. Veroordeling tot rectificatie. Geen verbod om zich negatief uit te laten.

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2020:26](#) 08-01-2020

werkneemster/werkgeefster

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2019:10334](#) 23-12-2019

Strafrecht. Veroordeling voor tweemaal poging tot doodslag. Tijdens een ruzie zijn de twee slachtoffers neergestoken, met levensbedreigende verwondingen tot gevolg. Aan beide slachtoffers wordt € 10.000 immateriële schadevergoeding toegewezen en aan een broer van het ene slachtoffer komt – na een correctie vanwege diens eigen schuld – € 2.000 affectieschade toe, omdat hij in gezinsverband samenleefde met het minderjarige slachtoffer.

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2019:10588](#) 18-12-2019

Dubbele beenbreuk nadat in een café een greep uit de aikido is toegepast op eiser. De rechtbank oordeelt dat dit een buitenproportionele reactie was van gedaagde die zich door het mogelijke 'dronkenmansgedrag' van eiser niet liet rechtvaardigen. Gedaagde is aansprakelijk voor de geleden schade.

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2019:7732](#) 17-12-2019

ouders baby/Catharina ziekenhuis

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2019:10581](#) 12-12-2019

Strafrecht. Veroordeling voor poging tot doodslag. Vergoeding van affectieschade voor zowel ouders als zus. Vordering tot vergoeding van materiële en immateriële schade van het slachtoffer wordt toegewezen.

Uitspraken zonder ECLI

[Rechtbank Midden-Nederland](#) 08-01-2020

Deelgeschil. Tijdens een feest zijn verzoeker en verweerder in gevecht geraakt. Verzoeker verzoekt een verklaring voor recht dat verweerder aansprakelijk is voor zijn letsel. Hij vordert tevens voorschotten aan smartengeld. De rechtbank wijst de verklaring voor recht toe, maar kent geen voorschotten toe wegens onduidelijkheid over de mate van eigen schuld. Beroep op verjaring verworpen.

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Overheidsaansprakelijkheid. Eiser zat een gevangenisstraf uit in België wegens moord. Hij is overgebracht naar Nederland. De Staat heeft toen nagelaten instemming te vragen aan veroordeelde voor voortgezette tenuitvoerlegging, terwijl dat destijds ingevolge artikel 43 lid 2 WOTS wel vereist was. De Staat heeft hiermee onrechtmatig gehandeld jegens eiser en moet alsnog de omzettingsprocedure volgen. De (immateriële) schadevorderingen worden afgewezen, omdat pas nadat de omzettingsprocedure is gevolgd kan worden vastgesteld of en in hoeverre eiser schade heeft geleden.

Overheidsaansprakelijkheid. Eiser zat een gevangenisstraf uit in België wegens moord. Hij is overgebracht naar Nederland. De Staat heeft toen nagelaten instemming te vragen aan veroordeelde voor voortgezette tenuitvoerlegging, terwijl dat destijds ingevolge artikel 43 lid 2 WOTS wel vereist was. De Staat heeft hiermee onrechtmatig gehandeld jegens eiser en moet alsnog de omzettingsprocedure volgen. De (immateriële) schadevorderingen worden afgewezen, omdat pas nadat de omzettingsprocedure is gevolgd kan worden vastgesteld of en in hoeverre eiser schade heeft geleden.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 29-01-2020

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2020:560

Zaaknummer: C-09-563246-HA ZA 18-1163

Rechters: L. Alwin, Keltjens, J.M. J.M. Keltjens en M.L. Harmsen

Advocaten: A.Th.M. ten Broeke, T. de Boer en Kok, E. E. Kok

Wetsartikelen: 3 EVRM, 5 EVRM, 6 EVRM, 7 EVRM en 13 EVRM

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor doodslag. De vader, moeder, broer en een vriend van het slachtoffer voegen zich als benadeelde partij. De vader, moeder en broer krijgen vergoeding voor affectieschade toegewezen. Er is voldoende komen vast te staan dat de broer in een nauwe affectieve relatie tot het slachtoffer stond. De broer krijgt daarnaast ook vergoeding voor shockschade toegewezen, omdat hij getuige was van de steekpartij en daardoor lijdt aan PTSS. De vordering van de vriend wordt niet-ontvankelijk verklaard.

Strafrecht. Veroordeling voor doodslag. De vader, moeder, broer en een vriend van het slachtoffer voegen zich als benadeelde partij. De vader, moeder en broer krijgen vergoeding voor affectieschade toegewezen. Er is voldoende komen vast te staan dat de broer in een nauwe affectieve relatie tot het slachtoffer stond. De broer krijgt daarnaast ook vergoeding voor shockschade toegewezen, omdat hij getuige was van de steekpartij en daardoor lijdt aan PTSS. De vordering van de vriend wordt niet-ontvankelijk verklaard.

Strafrecht. Veroordeling voor doodslag. De vader, moeder, broer en een vriend van het slachtoffer voegen zich als benadeelde partij. De vader en moeder krijgen beiden een vergoeding van € 17.500 wegens affectieschade. De vordering tot vergoeding van affectieschade door de broer van het slachtoffer wordt tevens toegewezen (€ 17.500). Hij en het slachtoffer waren naast broers ook beste vrienden en sinds een aantal jaar ook huisgenoten. Zij gingen samen naar de sportschool en gingen samen op stap. Naar het oordeel van de rechtbank wijst dit alles op een zodanige nauwe persoonlijke relatie tot de overledene dat uit de eisen van redelijkheid voortvloeit dat de broer van het slachtoffer voor de

toekenning van een schadevergoeding als naaste in de zin van artikel 6:108 lid 3 BW moet worden aangemerkt (art. 6:108 lid 4 onder g BW). De broer vordert tevens shockschade. De rechtbank overweegt dat de broer in nauwe effectieve relatie stond tot het slachtoffer. Op de bewuste dag is hij er getuige van geweest hoe zijn broer op enkele meters afstand van hem werd neergestoken. Kort hierna is hij bij zijn broer gebleven en heeft het bloeden proberen te stoppen met zijn sjaal. Korte tijd later is het slachtoffer overleden. De broer lijdt nu aan PTSS. De vordering van € 5.000 acht de rechtbank billijk en wijst zij toe. De vriend van het slachtoffer wordt niet-ontvankelijk verklaard.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 27-01-2020

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2020:450

Zaaknummer: 09/842012-19

Rechters: E.C. Kole, A.P. Sno en P.G. Salvadori

Advocaten: Stolk, G.R. G.R. Stolk

Wetsartikelen: 6:108 BW, 36f Sr en 287 Sr

RECHTSPRAAK

Geschil over een rapport van de Universiteit Utrecht waarin verslag wordt gedaan van onderzoek naar hoe binnen de Christelijke Gemeente van Jehovah's Getuigen om wordt gegaan met meldingen van seksueel misbruik. Volgens de Jehova's Getuigen is het rapport wetenschappelijk en feitelijk onjuist en lasterlijk. De rechtbank oordeelt dat onvoldoende is komen vast te staan dat publicatie van het rapport onrechtmatig zou zijn. Het verzoek van de Jehovah's Getuigen de publicatie te verbieden wordt afgewezen.

Geschil over een rapport van de Universiteit Utrecht waarin verslag wordt gedaan van onderzoek naar hoe binnen de Christelijke Gemeente van Jehovah's Getuigen om wordt gegaan met meldingen van seksueel misbruik. Volgens de Jehova's Getuigen is het rapport wetenschappelijk en feitelijk onjuist en lasterlijk. De rechtbank oordeelt dat onvoldoende is komen vast te staan dat publicatie van het rapport onrechtmatig zou zijn. Het verzoek van de Jehovah's Getuigen de publicatie te verbieden wordt afgewezen.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 23-01-2020

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2020:227

Zaaknummer: C/16/495765 / KG ZA 20-25

Rechters: R.A. Steenbergen

Advocaten: R.P. Scherer, Brady, S.H. S.H. Brady, E.C. Pietermaat, S.W. Holterman en M. Mussche

Wetsartikelen: 6:162 BW, 8 EVRM, 9 EVRM en 10 EVRM

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Exploiteur trampolinepark aansprakelijk voor verzoeker overkomen ongeval in zogenoemde ‘foampit’. Exploiteur/beheerder schiet tekort in nakoming contractuele zorgplicht, nu foampit niet voldoet aan eisen artikel 15 Warenwetbesluit attractie- en speeltoestellen.

Deelgeschil. Exploiteur trampolinepark aansprakelijk voor verzoeker overkomen ongeval in zogenoemde ‘foampit’. Exploiteur/beheerder schiet tekort in nakoming contractuele zorgplicht, nu foampit niet voldoet aan eisen artikel 15 Warenwetbesluit attractie- en speeltoestellen.

span style="font-size:11.pt">span style="line-height:115%">span style='font-family:"Calibri","sans-serif">span style="color:black">Deelgeschil. Exploiteur trampolinepark aansprakelijk voor verzoeker overkomen ongeval in ‘foampit’. Verzoeker kwam na een salto terecht op een hard voorwerp en liep een scheenbeenbreuk op. De rechtbank komt tot de conclusie dat de foampit niet zodanig is geïnstalleerd en/of gemonteerd dat bij normaal/te verwachten gebruik geen gevaar voor gezondheid of veiligheid van personen bestaat. Spacejump is dan ook tekortgeschoten in de nakoming van haar zorgplicht als opdrachtnemer en aansprakelijk voor de gevolgen van het daardoor aan verzoeker overkomen ongeval. Het beroep op eigen schuld door Spacejump is door de rechtbank verworpen./span>/span>/span>/span>

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 23-01-2020

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2020:224

Zaaknummer: C/05/357550 / HZ RK 19-45

Rechters: M.M. Klaasen

Advocaten: C. Bouwman en Baal, R.J. van R.J. van Baal

Wetsartikelen: 1019aa Rv, 4 Warenwetbesluit attractie- en speeltoestellen, 15 Warenwetbesluit

attractie- en speeltoestellen, 7:400 BW, 1019z Rv en 4a Warenwetbesluit attractie- en speeltoestellen

RECHTSPRAAK

Vordering tot schadevergoeding wegens bedreiging. Bewijsaanbod gepasseerd als onvoldoende specifiek en ter zake doende. Bovendien kan er geen gevolg aan worden gegeven omdat de advocaat zich heeft onttrokken.

Vordering tot schadevergoeding wegens bedreiging. Bewijsaanbod gepasseerd als onvoldoende specifiek en ter zake doende. Bovendien kan er geen gevolg aan worden gegeven omdat de advocaat zich heeft onttrokken.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 21-01-2020

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2020:512

Zaaknummer: 200.230.804/01

Rechters: H. de Hek, W.P.M. ter Berg en O.E. Mulder

Advocaten: J.B.M. Swart en Hoff, J.F. J.F. Hoff

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Nadere bewijslevering noodzakelijk om door verzoeker bepleitte toedracht van verkeersongeval al dan niet te kunnen vaststellen. Zo'n instructie valt buiten het bestek van de deelgeschilprocedure. Volgt afwijzing verzoek en begroting van de kosten.

Nadere bewijslevering noodzakelijk om door verzoeker bepleitte toedracht van verkeersongeval al dan niet te kunnen vaststellen. Zo'n instructie valt buiten het bestek van de deelgeschilprocedure. Volgt afwijzing verzoek en begroting van de kosten.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 17-01-2020

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2020:223

Zaaknummer: C/05/359172 / HZ RK 19-56

Rechters: M.M. Klaasen

Advocaten: Haddouzi, C. C. Haddouzi en A.J. Schoonen

Wetsartikelen: 6:162 BW, 6 WAM, 1019aa Rv en 1019z Rv

RECHTSPRAAK

Persvrijheid; onrechtmatige publicaties in dagblad en op social media? Publicaties zijn onrechtmatig. Veroordeling tot rectificatie. Geen verbod om zich negatief uit te laten.

Persvrijheid; onrechtmatige publicaties in dagblad en op social media? Publicaties zijn onrechtmatig. Veroordeling tot rectificatie. Geen verbod om zich negatief uit te laten.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 15-01-2020

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2020:247

Zaaknummer: C / 18 / 189406 / HA ZA 19-6

Rechters: M. Sanna

Advocaten: Koenders, J.F. J.F. Koenders en J.J. Gevers

Wetsartikelen: 6:162 BW en 10 EVRM

RECHTSPRAAK

Vuurwerkongeval. Verlies van rechteroog door vuurpijl die, in plaats van omhoog, horizontaal is gaan vliegen. Afsteker is niet aansprakelijk, omdat sprake was van normaal gebruik en het slachtoffer niets heeft aangevoerd waaruit blijkt dat de voorgeschreven veilige afstand een norm is ter voorkoming van het gevaar van horizontaal vliegen van de vuurpijl. Importeur is aansprakelijk op grond van productaansprakelijkheid. Voorschot op immateriële schadevergoeding toegekend van € 15.000.

Vuurwerkongeval. Verlies van rechteroog door vuurpijl die, in plaats van omhoog, horizontaal is gaan vliegen. Afsteker is niet aansprakelijk, omdat sprake was van normaal gebruik en het slachtoffer niets heeft aangevoerd waaruit blijkt dat de voorgeschreven veilige afstand een norm is ter voorkoming van het gevaar van horizontaal vliegen van de vuurpijl. Importeur is aansprakelijk op grond van productaansprakelijkheid. Voorschot op immateriële schadevergoeding toegekend van € 15.000.

span style="font-size:12,opt">span style='font-family:"Calibri","sans-serif"'>span style="color:black">Vuurwerkongeval. Een vuurpijl is horizontaal in plaats van verticaal gaan vliegen. De vuurpijl heeft het slachtoffer toen in zijn rechteroog geraakt, waardoor deze verloren is gegaan. Het slachtoffer spreekt de afsteker van de vuurpijl aan op grond van onrechtmatige daad en de importeur van de vuurpijl op grond van productaansprakelijkheid. Het slachtoffer vordert dat gedaagden worden veroordeeld tot het betalen van een voorschot van € 13.335 voor geleden en nog te lijden materiële schade en € 35.000 voor immateriële schade. De rechtbank wijst de vordering jegens de afsteker af en blijft bij het oordeel in het deelgeschil. Het slachtoffer heeft niets concreets aangevoerd waaruit blijkt dat de

voorgeschreven veilige afstand een norm is ter voorkoming van het gevaar van horizontaal vliegen van de vuurpijl. De rechtbank is daarom nog steeds van oordeel dat de genoemde afstand van zes meter niet ertoe strekt om letsel te voorkomen dat optreedt doordat een vuurpijl niet omhoog gaat maar, zoals in dit geval, vrijwel horizontaal vliegt. De rechtbank is daarom ook van oordeel dat als ervan zou worden uitgegaan dat het slachtoffer op een afstand van 5,5 meter stond, dat nog niet betekent dat de afsteker onzorgvuldig heeft gehandeld. De rechtbank oordeelt dat de importeur wel aansprakelijk is. Het feit dat de vuurpijl op normale wijze is afgestoken en daarna niet verticaal, zoals de bedoeling is, maar horizontaal is gaan vliegen en daardoor schade heeft veroorzaakt, leidt tot de conclusie dat er sprake is van een gebrekkig product. De importeur heeft geen onderbouwde andere oorzaak voor het afwijkende vluchttraject aangedragen. Het voorschot op de materiële schade wijst de rechtbank af wegens een gebrek aan onderbouwing. Ten aanzien van de immateriële schadevergoeding acht de rechtbank een bedrag van € 15.000 redelijk.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 15-01-2020

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2020:345

Zaaknummer: C-01-341193 - HA ZA 18-827

Rechters: E.J.C. Adang

Advocaten: G.J.L.F.M. Schakenraad, A.J. Schoonen en H. Lebbing

Wetsartikelen: 6:162 BW, 6:185 BW en 6:187 lid 3 BW

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Tijdens een feest zijn verzoeker en verweerder in gevecht geraakt. Verzoeker verzoekt een verklaring voor recht dat verweerder aansprakelijk is voor zijn letsel. Hij vordert tevens voorschotten aan smartengeld. De rechtbank wijst de verklaring voor recht toe, maar kent geen voorschotten toe wegens onduidelijkheid over de mate van eigen schuld. Beroep op verjaring verworpen.

Deelgeschil. Tijdens een feest zijn verzoeker en verweerder in gevecht geraakt. Verzoeker verzoekt een verklaring voor recht dat verweerder aansprakelijk is voor zijn letsel. Hij vordert tevens voorschotten aan smartengeld. De rechtbank wijst de verklaring voor recht toe, maar kent geen voorschotten toe wegens onduidelijkheid over de mate van eigen schuld. Beroep op verjaring verworpen.

*span style="font-size:11.pt">span style="line-height:115%">span style='font-family:"Calibri","sans-serif"'>span style="color:black">Met dank aan Letselschademagazine voor het publiceren van deze uitspraak. Zie voor de volledige tekst van de uitspraak [---

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland](http://www.letselschademagazine.nl/2020/RBMNE-080120./span>/span>/span>/span></i></p></div><div data-bbox=)*

Datum uitspraak: 08-01-2020

Zaaknummer: C/16/486462 / HA RK 19-235

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor tweemaal poging tot doodslag. Tijdens een ruzie zijn de twee slachtoffers neergestoken, met levensbedreigende verwondingen tot gevolg. Aan beide slachtoffers wordt € 10.000 immateriële schadevergoeding toegewezen en aan een broer van het ene slachtoffer komt – na een correctie vanwege diens eigen schuld – € 2.000 affectieschade toe, omdat hij in gezinsverband samenleefde met het minderjarige slachtoffer.

Strafrecht. Veroordeling voor tweemaal poging tot doodslag. Tijdens een ruzie zijn de twee slachtoffers neergestoken, met levensbedreigende verwondingen tot gevolg. Aan beide slachtoffers wordt € 10.000 immateriële schadevergoeding toegewezen en aan een broer van het ene slachtoffer komt – na een correctie vanwege diens eigen schuld – € 2.000 affectieschade toe, omdat hij in gezinsverband samenleefde met het minderjarige slachtoffer.

span style="font-size:11.pt">span style="line-height:115%">span style='font-family:"Calibri", "sans-serif"'>span style="color:black">Strafrecht. Veroordeling voor tweemaal poging tot doodslag. Tijdens een vechtpartij zijn twee slachtoffers neergestoken en liepen daarbij levensbedreigende verwondingen op. Beide slachtoffers voegen zich als benadeelde partij en krijgen beiden immateriële schadevergoeding ter hoogte van € 10.000 toegewezen. De broer van slachtoffer 2 voegt zich ook als benadeelde partij en vordert affectieschade. De rechtbank is van oordeel dat de affectieschade kan worden toegewezen, omdat hij met slachtoffer 2 in gezinsverband leefde. Bij de hoogte van de vergoeding van affectieschade houdt de rechtbank rekening met de eigen schuld van de broer. De afspraak tussen de twee slachtoffers is namelijk georganiseerd op initiatief van de broer, waarbij de broer op

WhatsApp gezegd heeft dat als slachtoffer 1 niet meewerkt hij hem 'naar de auto zou slepen'. De broer had volgens de rechtbank dan ook rekening moeten houden met tegengeweld. Daarnaast heeft de broer bij de vechtpartij zelf ook geweld gebruikt. Dit laat echter onverlet dat hij heeft gezien dat zijn broertje, met wie hij onder één dak woont, in zijn rug was gestoken en daardoor in een levensbedreigende situatie terecht is gekomen. Gelet op zijn aandeel in (de aanloop naar) de vechtpartij vermindert de rechtbank de gevorderde affectieschade tot een bedrag van € 2.000./span>/span>/span>/span>

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 23-12-2019

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2019:10334

Zaaknummer: 10/730158-19

Rechters: W.A.F. Damen, Mulbregt, J.L.M. van J.L.M. van Mulbregt en M. Beusmans-Verwijs

Advocaten: Schmit, M. M. Schmit

Wetsartikelen: 36f Sr, 287 Sr, 6:108 BW en 6:101 BW

RECHTSPRAAK

Dubbele beenbreuk nadat in een café een greep uit de aikido is toegepast op eiser. De rechtbank oordeelt dat dit een buitenproportionele reactie was van gedaagde die zich door het mogelijke ‘dronkenmansgedrag’ van eiser niet liet rechtvaardigen. Gedaagde is aansprakelijk voor de geleden schade.

Dubbele beenbreuk nadat in een café een greep uit de aikido is toegepast op eiser. De rechtbank oordeelt dat dit een buitenproportionele reactie was van gedaagde die zich door het mogelijke ‘dronkenmansgedrag’ van eiser niet liet rechtvaardigen. Gedaagde is aansprakelijk voor de geleden schade.

Tijdens een feest in een muziekcafé is gedaagde met eiser en zijn echtgenote in gesprek geraakt. Op enig moment heeft hij op eiser een greep uit de aikidosport toegepast. Eiser liep hierdoor een dubbele beenbreuk op. Eiser heeft gedaagde aansprakelijk gesteld voor de geleden en nog te lijden schade. Gedaagde betwist dat hij onrechtmatig heeft gehandeld, omdat het volgens hem een passende reactie was op het baldadige en uitdagende gedrag dat eiser door overmatige alcoholconsumptie vertoonde. De rechtbank oordeelt dat het toepassen van een ‘kote gaeshi’-greep in de gegeven omstandigheden een buitenproportionele handeling is geweest die zich door het mogelijke ‘dronkenmansgedrag’ of ‘uitlokken’ van eiser niet liet rechtvaardigen. Dat gedaagde eiser niets wilde aandoen – hetgeen tussen partijen niet in geschil is – maakt dit niet anders. De eventuele gevolgen van het toepassen van de verdedigingsgreep door gedaagde – ook gevolgen die niet door gedaagde zijn voorzien of gewild – dienen voor zijn rekening te komen. Gedaagde betwist het causaal verband, omdat hij de greep niet volledig heeft uitgevoerd en aldus geen lichamelijk letsel viel te verwachten. De rechtbank oordeelt dat andere oorzaken geen steun vinden in het procesdossier. De vraag of de greep volledig of gedeeltelijk is uitgevoerd is niet relevant. Aan materiële schade wordt een bedrag toegewezen van € 8.782,20 (o.a. zorgverzekering en buitengerechtelijke kosten).

De rechtbank acht toekenning van een bedrag van € 10.000 aan smartengeld passend wegens langdurige revalidatie en afwijkend looppatroon./span>/span>/span>

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 18-12-2019

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2019:10588

Zaaknummer: C/10/566568 / HA ZA 19-79

Rechters: S.M. den Hollander

Advocaten: Veen, C.W.L. C.W.L. Veen en H. Lebbing

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

**Strafrecht. Veroordeling voor poging tot doodslag.
Vergoeding van affectieschade voor zowel ouders als zus.
Vordering tot vergoeding van materiële en immateriële
schade van het slachtoffer wordt toegewezen.**

***Strafrecht. Veroordeling voor poging tot doodslag. Vergoeding van
affectieschade voor zowel ouders als zus. Vordering tot vergoeding van
materiële en immateriële schade van het slachtoffer wordt toegewezen.***

span style="font-size:11.pt">span style="font-family:"Calibri","sans-serif">span
style="color:black">Strafrecht. Veroordeling voor poging tot doodslag. Het slachtoffer, de
ouders en de zus van het slachtoffer voegen zich als benadeelde partij. De rechtbank wijst de
vordering van het slachtoffer tot vergoeding van haar materiële (€ 7.785,89) en immateriële
schade toe (€ 17.500 wegens schotverwonding, kogel die zich nog in haar lichaam bevindt,
dagelijkse pijn en beperkingen en het grote litteken van de operatie). Met betrekking tot de
vordering tot vergoeding van affectieschade overweegt de rechtbank dat niet alleen de ouders
van het slachtoffer (€ 17.500) als naasten kunnen worden aangemerkt, maar ook haar zus (€
15.000), nu zij ook in het verleden zeer nauw in het leven van het slachtoffer betrokken is
geweest en nog is./span>/span>/span>

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 12-12-2019

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2019:10581

Zaaknummer: 10/741030-19

Rechters: J.J. Bade, C.G. van de Grampel en I.M.A. Hinfelaar

Advocaten: H.L. Heemskerk

Wetsartikelen: 6:108 BW, 36f Sr, 287 Sr, 26 WWM en 6:107 BW

RECHTSPRAAK

werknemer/Schildersbedrijf De Graaf B.V.

Werkgever onderbouwt zijn kritiek op (het rapport van) de deskundige onvoldoende.

Feiten

Het hof heeft in het tussenarrest vier deskundigen benoemd. De Graaf heeft een productie ingediend, te weten commentaar van haar en werknemer op het conceptrapport. Deze productie zou, zoals De Graaf terecht opmerkt, deel moeten uitmaken van het deskundigenbericht. Het betreft geen nieuwe stukken, dus het hof zal de inhoud van de productie in aanmerking nemen zonder werknemer eerst in de gelegenheid te stellen erop te reageren. In het tussenarrest heeft het hof overwogen dat De Graaf haar stelling dat zij aan haar zorgplicht heeft voldaan onvoldoende heeft onderbouwd. Het hof heeft verder overwogen dat de vraag of de gezondheidsklachten van werknemer zijn veroorzaakt (dan wel of aannemelijk is dat ze veroorzaakt kunnen zijn) door de blootstelling aan gevaarlijke stoffen bij De Graaf met de overgelegde stukken nog niet kan worden beantwoord, en dat verder onderzoek noodzakelijk is. Vervolgens zijn de deskundigen benoemd.

Oordeel

De Graaf kan niet instemmen met het rapport van de deskundigen. Zij is het niet eens met de inhoud van het rapport, maar heeft ook formele bezwaren. Volgens De Graaf hebben de deskundigen ten onrechte niets gedaan met de suggesties over het verkrijgen van nadere informatie. Dit wordt verworpen. Niet valt in te zien welk belang De Graaf heeft bij het verwijt dat zij de deskundigen maakt; indien de deskundigen ten onrechte hebben nagelaten om De Graaf informatie te vragen, maar De Graaf deze informatie toch niet had kunnen verstrekken, hebben de deskundigen immers geen relevante informatie 'gemist'. Verder verwijt De Graaf deskundige [C] dat hij werknemer via een videoverbinding heeft gesproken en dat bij dat gesprek ook de dochter van werknemer aanwezig was. Het hof vindt dit verwijt ongegrond. Het behoort primair tot het deskundigheidsgebied van de arts om te bepalen of een gesprek ook via een videoverbinding kan plaatsvinden. Voor een gesprek in aanwezigheid van een familielid geldt, mutatis mutandis, hetzelfde. De slotsom is dat het hof aan de formele

bezwaren van De Graaf tegen het deskundigenonderzoek voorbijgaat.

Werkgeversaansprakelijkheid

Deskundige [B] heeft op basis van de in het dossier beschikbare gegevens, in combinatie met hem als deskundige bekende algemene informatie over de blootstelling aan oplosmiddelen, een schatting gemaakt van de blootstelling aan één oplosmiddel, xyleen. De Graaf heeft niet bestreden dat bij de door de deskundige gehanteerde uitgangspunten de door de deskundige gemaakte schatting (in de verschillende varianten) correct is. De Graaf heeft betoogd dat de door de deskundige gehanteerde uitgangspunten onjuist zijn. De Graaf heeft echter nagelaten te concretiseren van welke uitgangspunten de deskundige dan wel had moeten uitgaan. De Graaf heeft haar kritiek op de uitgangspunten van de deskundige dan ook onvoldoende onderbouwd. Uit het rapport van de deskundige blijkt dat het voor de bepaling van de mate van blootstelling van groot belang is of werknemer wel of niet een masker droeg. Het hof gaat er, gelet op de overgelegde verklaringen, van uit dat werknemer regelmatig geen masker droeg. Het hof vindt het zinvol om met partijen van gedachten te wisselen over de vraag wat de gevolgen zijn van wat het hof in het tussenarrest van 8 maart 2016 en hiervoor heeft overwogen voor de vordering van werknemer en de verdere afdoening van het geschil tussen partijen. Om die reden zal het hof een comparitie van partijen bepalen.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 28-01-2020

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2020:684

Zaaknummer: 200.152.499/01

Rechters: H. de Hek, J.H. Kuiper en M.E.L. Fikkers

Advocaten: P. van Wijngaarden en mr. dr. A.J. Van

Wetsartikelen: 4 Arbowet en 7:658 BW

RECHTSPRAAK

werkneemster/werkgeefster

Werkgeefster heeft bij afwijzing van werkneemster artikel 3 lid 1 WGB geschonden en daarmee onrechtmatig jegens werkneemster gehandeld. Niet valt in te zien waarom een afwijzingsgrond die verband staat met de persoon (zwangerschap) minder pijnlijk zou zijn dan een afwijzingsgrond die los staat van de persoon (vacature wordt intern opgevuld).

Feiten

Werkneemster heeft op 27 augustus 2018 bij werkgeefster gesolliciteerd naar de functie van administratief medewerker. Het sollicitatiegesprek vond plaats op 3 september 2018. Werkneemster heeft bij die gelegenheid verteld dat zij zwanger was. Werkgeefster heeft hierop aangegeven dat dit geen probleem was. Werkneemster heeft werkgeefster bij e-mail van 5 september 2018 laten weten dat zij openstond voor een tweede gesprek. Werkgeefster heeft haar op 10 september 2018 per e-mail laten weten een plezierig gesprek te hebben gehad, maar na intern overleg toch tot de conclusie te zijn gekomen dat de zwangerschap een rol gaat spelen die werkgeefster op dit moment niet past. Werkneemster heeft naar aanleiding van dit bericht een klacht ingediend bij het College voor de Rechten van de Mens (hierna: het College). Het College heeft op 7 maart 2019 geoordeeld dat werkgeefster direct onderscheid op grond van geslacht heeft gemaakt, hetgeen op grond van artikel 3 lid 1 van de Wet gelijke behandeling van mannen en vrouwen (WGB) verboden is. Werkneemster stelt onder verwijzing naar het oordeel van het College dat werkgeefster onrechtmatig jegens haar heeft gehandeld en dat zij als gevolg hiervan schade heeft geleden. Zij vordert in deze procedure veroordeling van werkgeefster om aan haar een bedrag van € 24.440 aan schadevergoeding te betalen.

Oordeel

Onrechtmatigheid

Werkgeefster heeft toegelicht dat na het overleg is geconcludeerd dat de vacature niet

geplaatst had moeten worden, omdat de functie intern kon worden opgevuld. De verwijzing naar de zwangerschap was een misverstand: dit was niet de reden voor de afwijzing, maar werkgeefster wilde de boodschap zo aardig mogelijk verpakken. De kantonrechter is van oordeel dat zonder nadere toelichting niet valt in te zien waarom een afwijzingsgrond die verband staat met de persoon (zwangerschap) minder pijnlijk zou zijn dan een afwijzingsgrond die los staat van de persoon (vacature wordt intern opgevuld). Hierdoor is niet komen vast te staan dat afwijzing een andere reden had dan de zwangerschap van werkneemster. Nu onderscheid op grond van zwangerschap als direct onderscheid op grond van geslacht wordt beschouwd, luidt de conclusie dat werkgeefster bij de afwijzing van werkneemster artikel 3 lid 1 WGB heeft geschonden en daarmee onrechtmatig jegens werkneemster heeft gehandeld.

Materiële schadevergoeding

Werkgeefster heeft gesteld dat tijdens het overleg is besproken dat een andere medewerkster de functie van administratief medewerker kon gaan verrichten en dat daarom is besloten de externe werving stop te zetten. Werkgeefster heeft daarnaast gesteld dat er nog een andere sollicitant was die voor het tweede sollicitatiegesprek zou worden uitgenodigd, maar dat ook deze sollicitant is afgewezen met als reden dat de vacature intern zou worden opgevuld. Gelet hierop staat vast dat werkneemster de functie toch niet zou hebben gekregen, omdat deze intern is opgevuld. Het causaal verband tussen het onrechtmatig handelen van werkgeefster en de door haar gevorderde inkomensschade ontbreekt daarom, zodat deze schade alleen hierom al niet voor toewijzing in aanmerking komt.

Immateriële schadevergoeding

Werkneemster heeft onvoldoende aangetoond dat zij als gevolg van het door werkgeefster gemaakte onderscheid op grond van geslacht is aangetast in haar persoon op andere wijze als bedoeld in artikel 6:106 lid 1 onder b BW. Haar stelling dat het verboden onderscheid haar zeer heeft geschokt waardoor zij voorafgaand aan haar bevalling niet goed meer heeft kunnen solliciteren, is onvoldoende om dit aan te nemen. Het enkele feit dat werkgeefster jegens haar verboden onderscheid op grond van geslacht heeft gemaakt kan op grond van vaste jurisprudentie (HR 15 maart 2019, ECLI:NL:HR:2019:376) evenmin leiden tot de conclusie dat (afgezien van psychische schade) sprake is van aantasting in de persoon op andere wijze. Hiervoor zijn bijkomende omstandigheden nodig. De enkele schending van een fundamenteel recht is daarvoor niet voldoende. De gevorderde immateriële schadevergoeding wordt daarom eveneens afgewezen.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 08-01-2020

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2020:26

Zaaknummer: 7883331 UC EXPL 19-6913

Rechters: M.J. Slootweg

Advocaten: R.A.A. Bins en A.J.A. Jansen

Wetsartikelen: 3 lid 1 WGB en 7:646 BW

RECHTSPRAAK

ouders baby/Catharina ziekenhuis

Deelgeschil. Bij een spoedkeizersnede wordt per abuis een snee van vier centimeter in de wang van het kind gemaakt door de uitvoerend gynaecoloog. Het ziekenhuis erkent geen aansprakelijkheid nu het volgens hem gaat om een complicatie, niet om onzorgvuldig handelen. Omdat het ziekenhuis nalaat toe te lichten waarom is gehandeld binnen de zorgvuldigheidsnorm, oordeelt de kantonrechter dat het ziekenhuis niet heeft voldaan aan zijn verzwaarde motiveringsplicht. Dat betekent in deelgeschil, nu deze procedure zich niet leent voor een andere sanctie, namelijk bewijslevering, dat de stellingen van de ouders als onvoldoende gemotiveerd betwist als vaststaand worden aangenomen. Het ziekenhuis is aansprakelijk.

Feiten

In mei 2017 wordt een kind geboren door middel van een spoedkeizersnede. Bij de ingreep wordt door de opererend gynaecoloog per abuis een snede van vier centimeter in de wang van het kind gemaakt, als gevolg waarvan ontsierend littekenweefsel is ontstaan. De ouders stellen in november 2018 het ziekenhuis aansprakelijk. Het ziekenhuis erkent geen aansprakelijkheid omdat het volgens hem een complicatie bij een spoedingreep betreft, maar doet wel een voorstel tot minnelijke regeling (kosten cosmetische ingreep tot maximaal € 500). De ouders accepteren het voorstel niet en leggen het dossier voor aan een medisch adviseur, een gepromoveerd gynaecoloog. Die oordeelt dat het ook bij een spoedkeizersnede niet de bedoeling is dat een snee in de wang van het kind ontstaat en dat het geboortetrauma een gevolg is van onzorgvuldig handelen door de gynaecoloog. Dit medisch advies sturen de ouders naar het ziekenhuis, in reactie waarop het ziekenhuis zijn afwijzende standpunt handhaaft, maar andermaal een voorstel doet ter minnelijke regeling (€ 1.000 smartengeld plus advocaatkosten). Ook dit voorstel is niet akkoord voor de ouders.

De ouders vorderen primair een verklaring voor recht dat het ziekenhuis aansprakelijk is, een

voorschot op het smartengeld van € 3.500, en buitengerechtelijke kosten. Het ziekenhuis is volgens de ouders aansprakelijk wegens tekortkoming in de nakoming van de geneeskundige behandelingsovereenkomst (art. 7:453 BW). Subsidiair vorderen de ouders het ziekenhuis te veroordelen medewerking te verlenen aan een in gezamenlijk overleg uit te voeren deskundigenbericht, voor het geval dat aansprakelijkheid niet vaststaat.

Oordeel

De kantonrechter stelt voorop dat bij het beantwoorden van de vraag of het ziekenhuis aansprakelijk is voor de gestelde medische fout, het er niet om gaat of het handelen van de betrokken gynaecoloog beter had gekund, maar of de beroepsbeoefenaar bij het beroepsmatig handelen is gebleven binnen de grenzen van een redelijk bekwaame beroepsuitoefening, rekening houdend met de stand van de wetenschap ten tijde van het handelen en met hetgeen toen in de beroepsgroep ter zake als norm of standaard was aanvaard [mijns inziens overigens de tekst die door de tuchtrechter wordt gebruikt! RW]. Tevens stelt de kantonrechter voorop dat de stelplicht en bewijslast (en daarmee het bewijsrisico) ter zake van de medische fout op de ouders rust. Ook memoreert de kantonrechter dat op het ziekenhuis een verzwaarde motiveringsplicht rust, waardoor het bewijsrisico van de ouders wordt verlicht. De verzwaarde motiveringsplicht houdt de verplichting in om voldoende feitelijke gegevens te verstrekken ter motivering van de betwisting van de stellingen van de ouders, teneinde deze aanknopingspunten voor eventuele bewijslevering te verschaffen. Op het ziekenhuis rust daarmee onder meer ook de verplichting om toe te lichten wat in dit geval van een redelijk bekwaam en redelijk handelend gynaecoloog mocht worden gevergd, aldus de kantonrechter.

Naar het oordeel van de kantonrechter hebben de ouders aan hun stelplicht voldaan. Zij stellen dat de toegebrachte snede in de wang het gevolg is van onzorgvuldig handelen bij het openen van de baarmoeder en zij onderbouwen dat met een medisch advies. Het ziekenhuis heeft in dit geval niet aan zijn verzwaarde motiveringsplicht voldaan. Mede gelet op het overgelegde medisch advies heeft het ziekenhuis zijn betwisting onvoldoende handen en voeten gegeven, namelijk heeft het ziekenhuis onvoldoende toegelicht wat in dit geval van een redelijk bekwaam en redelijk handelend gynaecoloog mag worden verwacht en waarom de uitvoerend gynaecoloog volgens het ziekenhuis in de gegeven omstandigheden daaraan heeft voldaan. Weliswaar heeft tijdens de mondelinge behandeling de uitvoerend gynaecoloog de nadere toelichting gegeven dat in dit geval tegen zijn verwachting in sprake was van een dunne baarmoederwand en dat je in een spoedsituatie niet precies voelt hoe het kindje ligt, maar daarmee is naar het oordeel van de kantonrechter onvoldoende lezing gegeven van wat tijdens de medische behandeling is voorgevallen, welke mate van spoed was vereist en wat onder die omstandigheden van een gynaecoloog mag worden verwacht.

Het ziekenhuis verwijst in zijn verweer ook nog naar een onderzoek waarbij in minder dan drie procent van de gevallen bij een spoedkeizersnede een snee bij de baby is ontstaan, maar verzuimt dat onderzoek te overleggen en toe te lichten welke conclusies aan het onderzoek moeten worden verbonden. Voor zover het ziekenhuis heeft willen betogen dat het percentage betekent dat een snee in het lichaam van de baby bij een spoedkeizersnede niet het gevolg kan zijn van onzorgvuldig handelen, heeft het ziekenhuis dat naar het oordeel van de kantonrechter onvoldoende toegelicht.

Het gevolg van het voorgaande is dat de stellingen van de ouders als onvoldoende gemotiveerd betwist op de voet van artikel 149 Rv als vaststaand worden aangenomen, nu de deelgeschilprocedure zich niet leent voor een andere sanctie op het niet-naleven van de verzwaarde motiveringsplicht (omdat deze procedure zich niet leent voor bewijslevering). Daarmee is in deze deelgeschilprocedure voldoende komen vast te staan dat sprake is van handelen in strijd met de hiervoor weergegeven zorgvuldigheidsnorm en dus van een tekortkoming in de nakoming van de geneeskundige behandelingsovereenkomst. Het ziekenhuis is daarom aansprakelijk voor de door het kind geleden en nog te lijden schade als gevolg van de snee in de wang.

De verzochte verklaring voor recht wordt toegewezen evenals het gevraagde voorschot op het smartengeld en de buitengerechtelijke kosten. In het verweer van het ziekenhuis op de buitengerechtelijke kosten gaat de kantonrechter niet mee: de kosten kunnen zowel qua uurtarief als het totaal aantal uren de dubbele redelijkheidstoets van artikel 6:96 lid 2 BW doorstaan. De hoogte van de gemaakte kosten hangt deels samen met de betwisting van aansprakelijkheid door het ziekenhuis. Van een wanverhouding tussen de gemaakte kosten en de schade is aldus geen sprake, mede gelet op het feit dat er nog geen sprake is van een medische eindsituatie en de definitieve omvang van de schade daarmee nog niet vaststaat. De kantonrechter begroot de kosten op grond van artikel 1019aa Rv op het gevorderde bedrag (€ 7.380,65).

De beschikking wordt niet uitvoerbaar bij voorraad verklaard omdat de aard van de deelgeschilprocedure zich daartegen verzet.

mr. dr. R.P. Wijne

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 17-12-2019

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2019:7732

Zaaknummer: 7846298 EJ VERZ 19-301

Advocaten: F.B. van Batenburg en M.S.E. van Beurden

Wetsartikelen: 7:453 BW, 149 Rv, 1019aa Rv en 6:96 BW